

Θυρανοίξια Ιερού Παρεκκλησίου της Αγίας Υπομονής στα Κύμινα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κυμίνων.

Μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τέλεσε τα Θυρανοίξια του Ιερού Παρεκκλησίου της Αγίας Υπομονής που βρίσκεται στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού, ενώ δεν παρέλειψε να συγχαρεί τον δραστήριο προϊστάμενο της ενορίας των Κυμίνων π. Χρήστο Αιγίδα και τους συνεργάτες του για το σπουδαίο έργο που επιτελούν.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατερ-γάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκι-μὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει».

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἐορτάσαμε, καὶ ἰδιαίτερως καὶ ἡ ἐνορία σας, τοὺς πρωτοκορυφαίους ἀποστό-λους Πέτρο καὶ Παῦλο, τοὺς δύο αὐτοὺς μεγάλους κήρυκες τοῦ Εὐ-αγγελίου, οἱ ὅποιοι χωρὶς νὰ ὑπο-λογίσουν τοὺς κόπους καὶ τίς ταλαιπωρίες καὶ τοὺς διωγμούς ἔσπειραν τὸν σπόρο τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ στίς ψυχές τῶν ἀνθρώ-πων.

Καὶ ἂν αὐτό ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς ἀποστόλους, ἰσχύει περισσότερο γιὰ τὸν δικό μας ἀπόστολο, τὸν ἀπόστολο τῶν Ἑθνῶν, τὸν ἀπό-στολο τῶν Μακεδόνων, τὸν οὐρα-νοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖ-ος γύρισε ὅλη τὴν οἰκουμένη κηρύττοντας τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ ὑπέμεινε, ὅπως πολλές φορές γρά-φει ὁ ἴδιος στίς ἐπιστολές του, θλίψεις καὶ δοκιμασίες καὶ συκο-φα-ντίες καὶ φυλακίσεις καὶ ταλαι-πωρίες, οἱ ὁποῖες θὰ ἔκαναν κάθε ἄλλον ἄνθρωπο νὰ ἐγκαταλείψει τὴν προσπάθεια καὶ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τό ἔργο πού εἶχε ἀναλάβει.

Αὐτό ὅμως δέν ἴσχυε γιὰ τὸν ἀπό-στολο Παῦλο, ὅπως δέν ἴσχυε καὶ γιὰ κανέναν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀπο-στόλους, διότι ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος ἀντιμετώπιζε τίς θλίψεις καὶ τίς δοκιμασίες μέ ἕναν ἐντελῶς δια-φορετικό τρόπο, ἀπὸ αὐτόν μέ τὸν ὁποῖο τίς ἀντιμετωπίζουμε ἐμεῖς. Ὅχι μόνο τίς ἀντιμετώπιζε ἀδιαμαρτύρητα,

αλλά, όπως ακού-σα-με στο σημερινό αποστολικό ανά-γνωσμα, έκαυχάτο για τις θλίψεις του. Καί έκαυχάτο, γιατί τις θεωρούσε μέσο για την πνευμα-τική του πρόοδο και την ένωσή του με τον Χριστό, ή οποία και απο-τελούσε τον τελικό του στόχο.

Πώς όμως ή θλίψη βοηθά τον άν-θρωπο πνευματικά; Μας τό εξήγη-σε σήμερα ο πρωτοκορυφαίος από-στολος. Καυχώμαι, όταν υποφέρω θλίψεις, διότι γνωρίζω ότι οι θλί-ψεις γεννούν υπομονή, λέγει. Καί ή υπομονή δοκιμάζει την άρετή και την ισχυροποιεί, και αυτή οδηγεί στην έλπίδα στον Θεό, ή οποία δεν απογοητεύει ποτέ τον πιστό.

Τί μας λέγει, λοιπόν, ο απόστολος Παύλος; Μας λέγει ότι, όταν δεν δυσανασχετούμε για τις θλίψεις που μας έπισκέπτονται στη ζωή μας, όταν δεν διαμαρτυρόμεθα και δεν λέμε «γιατί, Θεέ μου», αλλά αντίθετα τις δεχόμεθα με την πίστη ότι ο Θεός έπιτρέπει και τις θλί-ψεις, και οι θλίψεις είναι ένα ανα-πόφευκτο στοιχείο της ζωής μας, τό οποίο θά πρέπει να τό αξιο-ποιή-σουμε για τον λόγο που επέτρεψε ο Θεός να μας έπισκεφθούν, δηλαδή για να μας βοηθήσει πνευματικά, τότε ή αντιμετώπιση αυτή μας άσκει στην υπομονή.

Και ή υπομονή είναι μία πολύ μεγάλη άρετή, ή οποία μας έξα-σφαλίζει τη σωτηρία, όπως μας δια-βεβαιώνει ο Κύριός μας λέγο-ντας: «έν τη υπομονή ύμών κτή-σασθε τάς ψυχάς ύμών», γιατί μέσα στις θλίψεις ο άνθρωπος δείχνει τον πραγματικό του χαρακτήρα και αποδεικνύει τη γνησιότητα των άρετών που διαθέτει.

Άν υπομένει τις θλίψεις, τότε δείχνει ότι πράγματι είναι άνθρω-πος πιστός, άνθρωπος που έχει έμπιστοσύνη στον Θεό, και έλπίζει στην άγάπη του και στη βοήθειά του. Καί αυτόν τον άνθρωπο ο Θεός δεν τον εγκαταλείπει ποτέ. Νά, γιατί ή υπομονή είναι τόσο μεγάλη άρετή.

Δεν είναι όμως μόνο μεγάλη άρετή, είναι και μία άρετή την οποία μπορούμε να κατακτήσουμε όλοι, χωρίς μεγάλη προσπάθεια. Γιατί ή υπομονή δεν χρειάζεται ούτε νηστεία, ούτε άγρυπνία, ούτε κάτι από όσα προϋποθέτουν κόπο και άγώνα. Είναι μία άρετή την οποία μπορούμε να κατακτήσουμε με τις θλίψεις που συναντούμε στη ζωή μας. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην αντιμετωπίσει κάποια στιγμή στη ζωή του θλίψεις, είτε είναι μικρός είτε είναι μεγάλος στην ηλικία, άλλος πολλές και άλλος λίγες, άλλοτε μικρότερες και άλλοτε μεγαλύτε-ρες. Ή ζωή μας είναι συνυφασμένη με τις θλί-ψεις, τις οποίες ούτε είμαστε σε θέση να αποφύγουμε ούτε μπορού-με να μεταβάλουμε την κατάσταση που δημιουργούν στην ψυχή μας και στη ζωή μας. Άν δυσανα-σχε-τούμε για τις θλίψεις, αν διαμαρτυ-ρόμεθα, τότε και υποφέρουμε από τις θλίψεις και δεν κερδίζουμε τίποτε. Άν όμως αντί να αντιδρού-με και να διαμαρτυρόμεθα για τις θλίψεις, τις οποίες

οὕτως ἢ ἄλλως θά ζήσουμε, τίς ἀντιμετωπίσουμε μέ ὑπομονή, τότε καί πιό εὐκόλα θά τίς περάσουμε, γιατί θά ἔχουμε τή χάρη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί θά κατακτοῦμε προοδευ-τικά τήν ἀρετή τῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία εἶναι τόσο εὐάρεστη στόν Θεό, διότι δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιστός καί ἀφοσιωμένος στήν ἀγάπη καί στήν πρόνοιά του, ὥστε τοῦ χαρίζει στό τέλος τή σωτηρία.

Τό ὄνομα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρε-τῆς ἔφερε καί ἡ ὁσία Ὑπομονή, στήν ὁποία ἡ ἐνορία σας ἀφιέρωσε ἕνα παρεκκλήσιο, τά Θυρανοίξια τοῦ ὁποίου θά τελέσουμε κατά ἀγαθή συγκυρία μετά τή θεία Λει-τουργ-ία.

Ἡ ὁσία Ὑπομονή ἦταν σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ Πα-λαι-ο-λόγου καί εἶχε ἐξουσία καί δύναμη καί πλοῦτο. Περισσότερο ὅμως ἀπό ὅλα αὐτά διακρινόταν γιά τήν ὑπομονή μέ τήν ὁποία ἀντι-μετώπιζε τά προβλήματα πού ζοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη καί ἡ αὐτο-κρατορική οἰκογένεια καί τό Βυζά-ντιο, γιατί ἦταν μία πολύ δύσκολη ἐποχή. Γι' αὐτό, ὅταν μετά τόν θάνατο τοῦ συζύγου της, ἀποσύρ-θηκε ἀπό τά ἐγκόσμια καί ἔγινε μοναχή, ἔλαβε τό ὄνομα Ὑπομονή.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τῆς ζωῆς της ἀλλά καί τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καί ἄς καλλιεργήσουμε τήν ἀρετή τῆς ὑπομονῆς, γιά νά ἀξιωθοῦμε δι' αὐτῆς καί τῆς σωτη-ρίας μας.

Θά ἤθελα μέ τήν εὐκαιρία νά συγ-χαρῶ τόν προϊστάμενο τῆς ἐνορίας σας καί ποιμένα σας, τόν π. Χρῆστο, γιατί μέσα στό πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς του μερί-μνης γιά τό ποίμνιό του, ἀνήγειρε αὐτό τό παρεκκλήσιο πρός τιμὴν τῆς ὁσίας Ὑπομονῆς, στό ὁποῖο θά μποροῦν νά καταφεύγουν ὅσοι δοκι-μάζονται ἀπό θλίψεις καί κάθε εἶδους προβλήματα καί νά ἀντλοῦν ἀπό τή χάρη τῆς ὁσίας ἀνάπαυση καί παρηγορία, ὥστε νά τίς ἀντιμετωπίζουν μέ μεγαλύτερη ὑπομονή, ἐμπνεόμενοι ἀπό τή δική της ὑπομονή.

Εἶναι μία εὐλογία τό ὅτι θά ἔχετε στήν ἐνορία σας αὐτό τό παρεκκλήσιο μέ τή χάρη τῆς Ἀγίας, ἡ ὁποία θά γίνι προστάτις σας, γιατί ὅλοι τήν ἔχουμε ἀνάγκη. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νά μὴν περάσει θλίψεις, δοκιμασίες, ἀσθένειες. Καί ἰδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια βλέπουμε πόσο ὑπομονή χρειαζόμεθα ὅλοι μας, γιά νά ἀνταπεξέλθουμε σέ ὅλες αὐτές τίς δυσκολίες, εἴτε εἶναι οἰκονομική κρίση εἴτε εἶναι ἀσθένειες εἴτε εἶναι χίλια προβλήματα πού ὁ καθένας μας μπορεῖ νά ἔχει, ἡ ὑπομονή εἶναι ἐκείνη πού μᾶς δίδει κουράγιο, δύναμη, ἀλλά μᾶς δίδει ἰδιαίτερα τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία εὐχομαι ὅλοι δι' ὑπομονῆς νά τήν ἀποκτήσουμε.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)